

VÅLDSPORNOGRAFI

För ett tiotal år sedan fick jag i uppdrag att intervjua ett antal personer om deras inställning till pornografi. Vi befann oss just då i den "nya sexvågen".

Ett uttalande från en porrfilagsredaktör minns jag särskilt väl. Hon trodde att pornografin i framtiden skulle bli mjukare, vackrare och mera romantisk. En vanlig uppfattning bland "sexliberaler" vid den här tiden var att porren skulle vara ett medel till sexuell befrielse och utveckling. Själv ställde jag aldrig upp på sexliberalismens budskap. Inte för att jag hade något emot sexuell befrielse utan för att jag redan då såg vilken kvinno- och sexsyn som började framföras: den passiva, viljelösa, utlämnade kvinnokroppen, ett föremål för hantering av mer eller mindre våldsamt slag.

Under den nya sexvågens framväxande var det inte lätt att få stöd i sin uppfattning

om pornografin som kvinnoförnedrande och exploaterande. Ingen ville vara "puritan" eller "moralist". Antingen trodde man verkligen på det frigörande i porren eller ville man

Artikelförfattaren Hjordis Levin arbetar på Stockholms Universitet med en doktorsavhandling kring sexualmoraliska frågor.

inte hamna i samma fälla som Arne Imsen som kedjade fast sig på sexmassan i Köpenhamn.

En förstående part hade jag dock i den numera avlidna författarinnan Ingeborg Björk-

lund, en av Clares grundare. Hon var vid tiden för vår bekantskap nästan sjuttio år och hade en lång erfarenhet bakom sig. Hon hade upplevt trettioåret med dess bejakande av drifterna, men också bevitnat hur de goda och progressiva uppsåten i profitens intresse leddes in i en förstärkning av den gamla dubbelmoralen, en väsentlig del i det kapitalistiska samhällets överbyggnad.

Det var Ingeborg Björklund som fick upp mina ögon för ett speciellt drag i framställningen av kvinnlig sexualitet och kärlek. Jag visade henne en kärleksdikt som jag skrivit. Den innehöll ett par rader där jag uttryckte önskan om att bli trampad på, plågad och förnedrad av den älskade mannen. Hon blev ursinnig och jag fick mig en grundlig utskällning. Hon avskydde sådana uttryck för kvinnors önskan att lida, förtrampas och underkasta sig. Det var definitivt inte svårt för mig

FIN ÄR FASCISTISK!

att förstå henne. Jag hade verkligen inget behov av att lida eller förtrampas, men jag trodde att det var sådant jag förväntades säga och skriva om min kvinnliga kärlek och sexualitet.

Sadism

Pornografin har inte som den kvinnliga förlagsredaktören förutspådde, blivit mjukare och mera romantisk. Den har i stället gått mot allt mera våld, brutalitet, sadism och masochism. Och ett genomgående tema är just den kvinnoupfattning som Ingeborg Björklund skällde ut mig för: att kvinnor skall, vill och tycker om att utsättas för våld och lidande, att kvinnor är ting som skall användas som kelgrisar, leksaker, slaggpisar och som föremål för sadistiska experiment.

När vi kvinnor vänder oss mot den tortyr som framställs i pornografin och som vi förutsätts njuta av, förvrängs vår protest som om den gällde sexualiteten som sådan och vi kallas "sexuallientliga", "nymoralister", "uppa", och "pryda". Man påstår att vi tycker sex är smutsigt och nakenhet fullt, vi är sexuellt lästa och vad vi behöver är "är ett rejält knull". Vi har länge fallit undan för den här typen av argumentationsknep.

Susan Brownmiller, författarinna till "Against our will", en bok om våldtäkt, kräver bl a förbud mot all pornografi där kvinnor framställs som vålds- och tortyroffer. Hon hänvisar bl a till att om liknande bilder skulle spridas och den torturerade parten i stället vore jude eller svart, så skulle det höjas ett ramaskri från just dem som tiger still när det gäller hatpropaganda mot halva märskligheten, kvinnorna.

Har kan det då komma sig att man inte upp öns av bilder där kvinnor binds och stryks i år man gör det av en bild där en vit man knel star en svart?

Smärta och njutning

Gärnen mellan smärta och sexuell njutning kan flyta. Detta faktum utnyttjas i pornografin, men man förlägger smärtan till den i vinnliga parten och låter mannen vara den som tillfogar den. Detta rättfärdigas ideologiskt med hjälp av uppfattningen att kvinnor vill utsättas för våld och plågor och att de tycker om det.

Den onda tendens i pornografin har ökat med åren och det är ett av många skäl till att den är farlig och måste motarbetas. Den är farlig därför att den tillhandahåller farliga förebilder. I en är helt enkelt en propaganda inte bara för kvinnoförakt utan för kvinnohat. Man i an jämföra pornografin med nazisternas propaganda mot judar. Vad syftade den till? Att väcka hat till en viss folkgrupp för att sex an ha moralisk rätt att likvidera samma folkgrupp. En folkgrupp som lät sig le-

Den kvinnosyn som förmedlas i pornografin, förverkligas i prostitutionen. Horan tillhandahåller det som figurerar i porren. Objektet, som låter sig hanteras och som ställer upp på de förväntningar som genom porren skapats hos mannen.

Bilden kommer från den amerikanska tidningen »Bondage Classics» som är späckad med material liknande detta.

das som lämnat till slaktbanken därför att deras självkänsla brutits ner genom hatpropaganda liksom alla deras möjligheter till motstånd eliminerats.

Nu kan man inte likvidera oss kvinnor på samma sätt som man gjorde med judarna. Vi är trots allt oundgängliga. Men det väckta hatet och föraktet kan utnyttjas mot oss på många sätt; att motarbeta vår självständighet, att kuva och binda oss, att straffa oss för vår "uppkäftighet". Individuer som reduceras till bröstvårtor, fittor och arslar har inte mycket att komma med som hela människor.

Män och kvinnor

Den här tendensen i pornografin bidrar också på andra sätt till att skapa motsättningar mellan män och kvinnor. Bl a får männen genom förebilderna i pornografin en falsk uppfattning om sin egen styrka och självaktning. Kvinnors underkastelse, avhumanisering och förtingligande får hjälpa till att underbygga mäns känsla av maskulinitet på ett lögnaktigt sätt.

Det ligger ett grundligt självbedrägeri och en djup falskhet i att bygga upp sin egen

styrka och självkänsla på andras frambringade underkastelse och svaghet. Detta är fascistiskt, och det erkänner inte de män (och också kvinnor) som försvarar eller låter bli att motarbeta pornografin eller som själva benyttar sig av den.

Det finns forskningsresultat som visar att den som tittar på våldsscener har lättare att själv uppträda våldsamt. Detta motsäger den ofta hävdade uppfattningen att våldsbilder har en kanaliseringseffekt. Konsekvenserna blir att våldspornografin inte bara skapar kvinnoförakt och kvinnohat utan också främjar våld, speciellt sexuellt våld i verkligheten. Och där är vi alla kvinnor utsatta.

Den kvinnosyn som förmedlas i pornografin förverkligas i prostitutionen. Horan tillhandahåller det som figurerar i porren. Objektet som låter sig hanteras, som får betalt för att hon åtminstone för en kort stund ställer upp på de förväntningar som genom porren skapats hos mannen. Med betalningen som kompensation hjälper den prostituerade kvinnan till att förstärka och befrämja den syn på kvinnor och kvinnors sexualitet som feministerna av alla schatteringar alltid bekämpat.

Hjördis Levin